

מ"ת 11501/01/18 - מדינת ישראל נגד סאלח בדיר

28 ינואר 2018

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 11501-01-18 מדינת ישראל נ' בדיר

מי 61506-01-18

פל 11499-01-18

פל"א 41657/18

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיב סאלח בדיר

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד יניב ארקוס

ב"כ המשיב: עו"ד שלומי בר

המשיב עצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הריני מורה על מינוי סנגוריה ציבורית למשיב ומודה לעו"ד בר על התייצבותו.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ח, 28/01/2018 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח וכאשר רישיון הנהיגה פקע ביום 12.10.2002.

אין מחלוקת בדבר עילת מעצר, ראיות לכאורה ומסוכנות, אלא שלדעת הסנגור ניתן לאיין מסוכנותו של המשיב בדרך שהינה פחותה ממעצר.

מפנה הסנגור להחלטתה של כב' שופטת השלום מיום 27.1.18 במ"י 61506-01-18.

כב' השופטת אתי כרייף - הייתה מודעת לכך שבפניה הצהרת תובע ואף תיק החקירה הונח בפניה לעיונה.

דע עקא - כב' שופטת השלום בחנה המפקחות המוצעות וקבעה כי: "מצאתי לאחר התרשמותי מהמפקחות המוצעות כי ניתן להפיג את החשש בעניינו של החשוד בדרך של קביעת תנאי ערובה לשחרור שפגיעתם בחירותו פחותה".

על החלטה זו, לא הוגש ערר.

אם סוברת התביעה כי החלטה הינה שגויה - היה עליה לבקש עיכוב ביצוע השחרור ולהגיש ערר - התביעה בחרה שלא לנקוט בדרך זו!

ב"כ המבקשת טען, כי לנוכח העבירות בכתב האישום קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו ולפיכך החלופה המוצעת אינה יכולה לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

ועל כן אין מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל :

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלנגד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חילופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שיששה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

מששוחזר הנאשם בתנאים ומשהתייצב היום לדיון כנדרש ממנו בנוכחות מפקחיו, עתה עלי לבדוק האם ניתן לאיין מסוכנותו על ידי הוספה על תנאי השחרור שנקבעו בהחלטה דלעיל - או שמא אין מנוס אלא מלהורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים בעניין נסיבות שחרורו של המשיב בהחלטה השיפוטית הנ"ל, מצאתי לנכון להדגיש כי אין לגזור גזרה שווה בין שחרור ע"י קצין משטרה - שאפשר ולא הפעיל כראוי שיקול דעתו - שאז, בית המשפט ימהר לתקן שגגתו - לבין המצב אשר בפנינו.

מדובר בהחלטה שיפוטית, אשר ניתנה ע"י ערכאה מקבילה.

אומנם מצויים אנו בהליך שונה, אולם, מצאתי טעם לפגם בכך שהתביעה איננה עוררת על החלטה זו ולמעשה מתעלמת מתוכנה...

מקום שהמשיב כבר שוחרר ומילא אחר תנאי השחרור, אין בית המשפט ממהר להשיבו למאסר במסגרת הליך אחר, העוקף למעשה, החלטת בית משפט השלום. (להבדיל מגזר דין בתיק העיקרי בהן השיקולים שונים בתכלית).

אשר לאיין המסוכנות, יש לזכור כי הליכי מעצר נועדו למניעת עבירה חוזרת ולהבטחת התייצבות לדיון. אין המדובר במקדמה על חשבון ענישה.

בדיון בתיק מ"י 61506-01-18 בפני כב' השופטת כרייף, טענו 2 המפקחות המוצעות כי באירוע קודם "פיקחו" על

המשיב בהצלחה וללא הפרות של תנאי המעצר מצדו של המשיב. כך גם טענו היום בפניי.

התביעה, איננה חלוקה על עובדה זו, ואף לא הובאו ראיות לסתור טענה זו.

שמעתי דברי המפקחות המוצעות, נחה דעתי כי מבינות משמעות הפיקוח וכי הפעם **הזו**, גמרו אומר להכביד ידן על המשיב ואינן מתייחסות בסלחנות לאפשרות של הפרה פוטנציאלית בתנאי השחרור.

עוד שוכנעתי, כי המשפחה הקרובה - קרי, אשתו של המשיב, בניו ובנותיו מודעים למשמעות מעצר הבית ויעשו ככל שלא ידם למנוע עבירה חוזרת.

בנסיבות אלו, מצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערבות בתנאים מגבילים.

הריני מורה על שחרורו של המשיב בכפוף לתנאים הקבועים כדלקמן:

1. מעצר בית מלא בכתובת רח' אלמוהג'ירון ליד מסגד אלעומר בן אלחטאב כפר קאסם בפיקוח מלא לסירוגין של אשתו, **הגב' מרים בדיר, ת.ז. 050921709** או **בתו הגב' ניהיה בדיר, ת.ז. 026594655**.

עליו להימצא 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע בין כותלי ביתו ותיאסר יציאתו מכותלי הבית, אף יציאה לחצר תיאסר.

אלא רשאי יהיה לצאת לבית המשפט לאחר החלטה מפורשת של בית המשפט וגם זאת בליווי צמוד של אחד מן הערבים.

על אחד מהערבים, לפחות, לשהות במחיצת המשיב בכל זמן נתון.

2. היות והערבויות על סך 10,000 ₪, אשר נחתמו ע"י כל אחת מן הערבות ומר בדיר עטה, ת.ז. 021478706 הינן ערבים לצורך סעיף זה, וכתנאי שחרור ולמעשה, אפשר ותוקפן פג, הריני מורה כי תחתמנה 3 ערבויות צד ג' כל אחת על סך 10,000 ₪ להבטחת התייצבותו לדין ולהבטחת שמירת תנאי השחרור.

3. לנגד עיניי העובדה כי הופקד סך 5,000 ₪ כפי ההחלטה בתיק 61506-01-18 הנ"ל.

הפקדה זו תישאר בעינה להבטחת תנאי השחרור וההתייצבות לדין ובנוסף יופקד סך של 2,000 ₪ נוספים - הפקדה זו יכול שתתבצע תוך 48 שעות.

אי עמידה בתנאי זה, תביא למעצרו המידי של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק העיקרי.

4. מוצא צו עיכוב יציאת המשיב מן הארץ, עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק זה.

בסיום הדיון בתיק העיקרי על המשיב להגיש בקשה לביטול צו זה.

5. מובהר לערבים כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתם להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק ובאופן שאחד מן הערבים לפחות ימצא במחיצתו בשעות המעצר.

ועוד מוטלת על כל אחד מהערבים החובה לדווח מידיית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

6. מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יעצר עד לתום ההליכים כנגדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ח, 28/01/2018 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הוקלדעלידישנהבמנדל